

Dictada occitana del País da Sant-Flor – Lo 6 de febrèr de 2016
Tèxte : « **Pièrre lo bèstia** » tirat de **Cherchapaïs – Contes d’Auvernha e de Velai**
Editions IEO Auvernhe, 1979

Dinc un vialatge de la comuna, i aviá un còp un garçon qu’èra pas bien finàs. Un jorn sa maire l’envoia a Ruena per cercar una gulha per petaçar las chalças de lana. E partiguèt per crompar la gulha.*En davalant de crompar la gulha, pels chamins, aguèt besonh de cagar. S’arrestèt près d’un palhier de palha que i aviá aquí, per faire ce que zaviá besonh de faire**. Planta la gulha aquí pel palhier, e quand aguèt ’chabat de faire sos besonhs, cercava la gulha, mes impossible de trobar la gulha ! Demoliguèt lo palhier : impossible de trobar la gulha ! Partiguèt coma aquò.

- Maire vos portave ben la gulha, mes en chamin ai agut besonh de cagar. Ai pausada la gulha dinc lo palhier, impossible de la trobar après !
- E bogre d’ase ! La podiás pas penjar a la botoneira !
- A ! O farai un alte còp, ma maire, o farai !***

* Fin de la dictada dels debutants (39 mots).

** Fin de la dictada dels mejans (68 mots).

*** Fin de la dictada dels confirmats (158 mots).

Dictada occitana del país d’ORLHAC

Aurillac - *Orlhac*, Mur de Barrez – *Lo Mur*, Montsalvy - *Montsalvi*, Pléaux - *Pleus*, Saint-Martin Valmérour – *Sant Martin Grand*, La Roquebrou – *La Ròca Bro*

Raulhac, Vic/Cère – *Vic en Carladés*

Tèxte «*La mosca maire*» raconte tirat del libre **Antonin Daval, lo paisanton da Badalhac**
– Editions Ostal del libre 2015

Quand fasiá pas maissant temps, quand fasiá un temps coma cal, me portavan un uòu, un bocin de fromatge, e un coireton de sopa e lo botelhon - delant i aviá de l’aiga e del vin, èra pichon, teniá a pus près un veire, - d’aquel temps...*mès agara los enfants manjan mai qu’atal : auèi un enfant despartinariá pas sonca amb un uòu. Mès d’aquel temps disián « Ò lo gastat ! A manjat un uòu. » Bòn, mès quò èra ben atal, i aviá mai que ieu**. Mès ieu ère gastat, per çò que aquelses que èran per las montanhas, al Pom del Cantal, èran ben pus malurós que ieu. Ieu ère a l’ostal amb mos parents, mès n’i aviá qu’èran logats, n’i aviá qu’èran partits far pastrons a sèt ans. A sèt ans ! N’i aviá que partián a sèt ans : torses los estius gardavan dels vedèls o de las manas, n’impòrta***.

* Fin de la dictada dels debutants (47 mots).

** Fin de la dictada dels mejans (88 mots).

*** Fin de la dictada dels confirmats (158 mots).